

28.2.13; 30b (סיום הפרק) 31b → (אמר עולא ואיתמא רב אושעיא אפשר ידעין חברין בבליה)

1. וְאֵת אֵיזְבֵּל יֹאכְלוּ תְּקַלְבִּים בְּחֶלֶק זָרְעָאֵל וְאֵין קָבֵר וְיִפְתַּח הַדְּלֵת וְיִנְסֵ: מַלְכִּים בִּטְיָ
2. כֹּל חוֹשֶׁךְ טָמוֹן לְצִפּוֹנָיו תִּתְקַלְהוּ אֵשׁ לֹא נִפְחָ יָרַע שְׂרִיד בְּאֶהְלוֹ: אֵיב כִּבְנוֹ

- I Analysis of dispute כזית למחר (ו)כזית חוץ למקומו – ר' יהודה/חכמים
- a *Question posed*: do כזית בבליים know if proper read is כזית (w/o conjunction), but if he said כזית וכזית would agree that it is “mixed intents” and only פסול (regardless of which was stated first)?
- i *Or*: is proper read כזית וכזית, and even there כזית reads as distinct statements – ק”ו – if he said כזית
- ii *Resolution*: from רבי’s answer to לוי, who asked him how יהודה ר’ would rule in case of כזית בחוץ
- 1 *דני*: approved of question and answered that כזית would agree that it is עירוב מחשבות (regardless of order)
  - 2 *Challenge* (ר”ש ברבי): this is implied by our משנה – כרת – פסול וא”ב כרת – else, עירוב מחשבות → לאכול כזית בחוץ כזית למחר...פסול וא”ב כרת
  - 3 *Block*: רבי taught כזית both versions → if he mixes them as in לוי’s question, obviously agrees
    - (a) *But*: רבי taught לוי only one way; he wasn’t sure if when he heard the students teaching both (כזית and כזית וכזית) רבי disagreed with them or that just as רבי had omitted one version in teaching him, he had omitted one (כזית למחר בחוץ) when teaching רבנן and כזית would hold his ground even there → asked
    - (b) *Question*: which had רבי taught לוי?
      - (i) *If*: he taught him כזית וכזית, this is no שיעור as it would subsume כזית
      - (ii) *Rather*: he taught him כזית וכזית and he wasn’t sure about כזית וכזית
        1. *Question*: why didn’t לוי ask about כזית וכזית?
        2. *Answer*: he wanted to ask one which would answer both; if he asks כזית וכזית and רבי answers that now it is a כלל, he’ll certainly understand that כזית למחר בחוץ is a כלל
        3. *But*: if he asks כזית וכזית and רבי says כזית still holds it to be a פרט, he won’t know re: כזית למחר בחוץ
          - a. *Challenge*: the inverse is true; if רבי answered that כזית למחר בחוץ is כלל, he still doesn’t know about כזית וכזית (might still be פרט)
          - b. *Answer*: he would’ve gotten his answer – from רבי’s (inevitable?) anger at him for asking incorrectly: “if כזית וכזית is a כלל, certainly כזית למחר בחוץ is”
          - c. *Alternate answer*: רבי would’ve asked “since כזית למחר בחוץ is a כלל, certainly כזית is”
- II Further inquiries about עירוב מחשבות
- a *If*: he intended ½ כזית for לזמנו, חוץ למקומו then ½ for לזמנו, חוץ למקומו then ½ for לזמנו
- i *דבא*: the ½ gets “woken up” with the final ½ and it is פיגול
- 1 *Argument*: אה: טהרות of כביצה – ראשון gets mixed with כביצה of שני, then divided – only treated like שני
    - (a) *But*: if he remixed them, re-generates status of ראשון (from סיפא – if both halves fell together, make שני)
      - (i) *המנונא*: in that case, there is a full שיעור of ראשון, unlike here (see next argument)
  - ii *המנונא*: this is עירוב מחשבות – only פסול
    - 1 *Argument*: אה: טהרות – if food became בטמא and some בוולד, they are מצטרף to generate שבשניהם
      - (a) *Assumption*: this is true, even if he later added enough to make a full כביצה of the אב
      - (b) *Rejection*: only applies if he never completed a full כביצה of the אב הטומאה
- b *פרא*’s ruling (3 versions):
- i *דימי*: if he said ½ כזית distant, ½ late, ½ late – פיגול, as ½ כזית (חוץ למקומו) cannot trump כזית (late – לזמנו)
  - ii *רבין*: if he said ½ כזית late, ½ כזית distant, then ½ כזית distant – פיגול, as ½ כזית (distant) cannot trump כזית
  - iii *אשי*: if he said ½ late, ½ distant, then ½ late – פיגול, as ½ כזית (distant) cannot trump כזית
- c *ינאי*: intent that a dog will eat it (חוץ לזמנו) is reckoned and generates פיגול as per v. 1 (אכילה כליבים)
- i *Challenge*: if so, intent that it will be devoured by fire should be כזית (v. 2)
  - ii *And*: the end of ה’ משנה disproves that, as it distinguishes between הקטרה and אכילה
    - 1 *Answer*: if he said “אכילת אש”, it would be considered אכילה vis-à-vis אכילה but he said הקטרה which is distinct
- d *אשי*: if he intended that two people would eat כזית – is this פיגול? Do we look at the (כזית) מחשבה or the אוכלים?
- i *Solution* (אביי): משנה ה’: ½ משנה eating, ½ כזית burnt aren’t מצטרף → ½ eating ½ eating (parallel – 2 eaters) – פיגול
- e *דבא*: if he intended to eat א”פ מכדי א”פ – is this פיגול? Do we compare it to normal eating (too slow) or אכילת מזבח (fast)?
- i *Solution* (אביי): משנה ה’: merge – but אכילת מזבח is slow (block: perhaps with a really hot fire – fast)
- III Formal analysis of last clause – מצטרף לאכול ולהקטיר aren’t מצטרף; implying that intending to eat something usually burnt is מצטרף
- a *ירמיה*: the end of ה’ משנה is authored by ר”א, who holds that אכילת מזבח and vice-versa (above)
- b *אביי*: could even be רבנן – inference is incorrect – only intent to eat לאכול counts
- i *Question*: what is it teaching? *Can’t be*: דבר שדרכו לאכול – learned from רישא; *can’t be*: דבר שדרכו להקטיר; inferred via קמ”ל – פיגול, דבר שאין דרכו לאכול needed; *answer*: דבר שדרכו להקטיר; since each is intended for its usual use, פיגול from קמ”ל